

סיקורת

(המשך מעמוד 10)

לרצון הטוב ולכנות של ארצי, תקליטו לוקה בכינוניות מונוטוניות, ובנושאים פרי טיים שאינם מצליחים למשוך תשומת-לב, אולי משום שארצי אינו בדיוק משורר גדול. הנושא של השיר דנה מזכיר, להבדיל, את סוזאן של ליאונרד כהן. נוף ילדות אינו שונה מכל תיאור ילדות קשה או

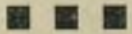
שזחא ארצי
לא משורר גדול

מאשרת אחרת. להיות לאחרים ובן-אדם, חפש את השקט גם הם תזכורת חיוורת לשירי-מחאה מוצלחים יותר. גם כומר קשה לקבל אותו לאורך שני צדדים. יהיה זה רצח מתוך רחמים לומר שהוא זמר "עדין ורגיש". האמת היא ש-התקליט משעמם.

מי שמצפה משם מבטיח כמו "תיאודור" רקים החדש" שיקיים את הבטחתו, יתאכזב מרות כשישמע את ג'ורג' קפרנוס וקתרין קונדורידו (אי.א.א. 6444). מורחים את המלחין-משורר, שהיה למוסד ציבורי, מופת פוליטי ונכס תרבותי של העולם. אין כאן זכר לחווייה הדרמטית המרשימה, שנתן תיאודורקיס בפסקול ה-סרט "Z".

אמנם, שני הזמרים שרים בשפה הי יוונית, אבל ברמה בינונית בהחלט, ובעיי בוד גרמני חלקלק, של היינץ קונרט. איל-מלא השם תיאודורקיס, היה סתם תקליט של שירים יוונים ברוטב גרמני שמן. זהו כמו לקטוף זיתים משובחים בארץ שטר-פת-שמש, ולשמרם בארץ שטופת-בירה.

מר הנרי מאנצ'יני, הגר בהוליבורד, ואיי נו סובל מאבטלה, הוא לא רק איש מוכי שר מאוד, הוא גם איש שחצן מאוד, לפי תקליטו החדש **מאנצ'יני קונצרט** (אר.סי.איי. 4542).

הוא רוצה להוכיח שהוא יודע לעשות הכל, ססימון וגרפונקל (המתבגר) יכולים להפוך תחת ידיו לזואנר, לקופלנד או לקוסטלאנק. שהוא מסוגל לחקות בהצלחה את צליליהן של כל תזמורת הענקים בעבר, כמו גלן מילר, וודי הרמן, טומי דורסי,

מאנצ'יני

אחרי הפנתר הוורוד

ואפילו לחקן אותן במיתרי-מאנצ'יני ובי שמאלץ מאנצ'יני. למה לא לעשות מישו כוכב עליון כמה געמות צועניות, עם פתיחה של ההולנדי המעופף? ובעצם, למה לא לעשות זאת, אם הוא יודע לעשות זאת? יש כאן רק שאלה קטנה אחת: מה בעצם קרה למאנצ'יני, היוצר המקורי של פיטר גאן, סעודה בטיפאני או הפנתר הוורוד?

take your **TIME**

TIME - תוצרת דובק, הסיגריה המובחרת הצועדת בראש, הרחק לפני כל סיגריה אחרת

פרסום ד"ר יעקביון